

Gr

DÍAS DE LA SEMANA (DNY V TÝDNU)

Který den je dnes?

Dnes je

pondělí	N
úterý	N
středa	F
čtvrtek	M
pátek	M
sobota	F
neděle	F

¿Qué día es hoy?

Hoy es	<i>lunes</i>
	<i>martes</i>
	<i>miércoles</i>
	<i>jueves</i>
	<i>viernes</i>
	<i>sábado</i>
	<i>domingo</i>

Kdy?

v +Acus

v(e) + día: **v sobotu**
(*el sábado*)

+ tiempo: **v jednu hodinu**
(*a la una*)

v pondělí
v úterý
ve středu
ve čtvrtek
v pátek
v sobotu
v neděli

¿Cuándo?

el lunes
el martes
el miércoles
el jueves
el viernes
el sábado
el domingo

Gr

ASPECTO VERBAL (SLOVESNÝ VID)

Los verbos checos disponen sólo de tres tiempos – presente, pasado y futuro.

Sin embargo, tienen una específica categoría gramatical – el **aspecto** verbal que se basa en la diferencia de la acción perfectiva (acción considerada como completa) y la acción imperfectiva (acción incompleta o repetida).

➡ Často **kupuju** jízdenky já, ale dneska je **koupí** bratr.
A menudo compro los billetes yo, pero hoy los comprará mi hermano.
(acción imperfectiva) (acción perfectiva)

Aspecto — imperfectivo
 — perfectivo

Vid — imperfektivní, nedokonavý (impf.)
 — perfektivní, dokonavý (pf.)

La mayoría de los verbos checos tiene las dos formas: imperfectiva y perfecta.

přát (impf.) – **napsat** (pf.) (*escribir*), **platit** (impf.) – **zaplatit** (pf.) (*pagar*), **dívat se** (impf.) – **podívat se** (pf.) (*mirar*), **kupovat** (impf.) – **koupit** (pf.) (*comprar*)

Los verbos imperfectivos expresan una acción en su desarrollo o indican la repetición; tienen las formas para el presente, el pasado y el futuro.

Los verbos perfectivos expresan la acción completa. Pueden expresar sólo el pasado y el futuro – ¡nunca el presente!

platit (verbo impf.) **Platím** pivo.
Pago la cerveza.
(= presente)

dívat se (impf.): **dívám se**
mirar *miro*

kupovat (impf.): **kupuju**
comprar *compro*

vidět (impf.): **vidím**
ver *veo*

vracet se (impf.): **vracím se**
regresar *regreso*

zaplatit (verbo perf.) **Zaplatím** pivo.
Pagaré la cerveza.
(= futuro)

podívat se (pf.): **podívám se**
mirar *miraré*

koupit (pf.): **koupím**
comprar *compraré*

uvidět (pf.): **uvidím**
ver *veré*

vrátit se (pf.): **vrátím se**
regresar *regresaré*

EL FUTURO DEL VERBO "IR"

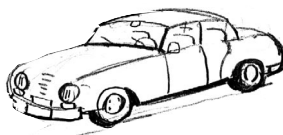
	PRESENTE	FUTURO			
JÍT <i>IR (a pie)</i>	jdu <i>voy</i>	PŮJDU <i>iré</i>	přijdu <i>vendré</i>	odejdu <i>me iré</i>	PŘIJÍT ODEJÍT
JET <i>IR (en un vehículo)</i>	jedu <i>voy</i>	POJEDU <i>iré</i>	přijedu <i>vendré</i>	odjedu <i>partiré</i>	PŘIJET ODJET

KINO

Prefijos que expresan la dirección: **PŘI-** → ● (a)
OD(E)- ● → (de)

Půjdeme do kina.
Iremos al cine.

Pojedeme autem.
Iremos en coche.

- Pojedeš v sobotu do Prahy?
- Ne, nepojedu, nemám čas.

- Kdy pojedeš do Prahy?
- Až v pátek odpoledne.

- Pojedeš sám?
- Ne, pojede taky Tomáš.

- Pojedete tam vlakem?
- Ne, autobusem.

- Kdy přijede Jana?
- Zítra ráno v 8 hodin.

- Vráťte se ještě dneska?
- Ne, až zítra v jednu.

- Kdy se vrátíš?
- Vráťím se asi až v neděli večer.

- Kdy přijdeš? V sobotu, nebo v neděli?
- V sobotu. V neděli už něco mám.

- Kde je program? Podívám se, co je v televizi.
- Je tamhle na stole.

- Půjdeš dneska večer do kina?
- Nepůjdu, bohužel nemám čas.

- Kdo ještě půjde do kina?
- Myslím, že ještě půjde Petr.

- Kdo to zaplatí?
- Já to zaplatím.

- Přijde ještě někdo?
- Asi Pavel.

- Půjdete taky?
- Ano, půjdu rád.

- V kolik hodin jede vlak?
- V osm večer.

- Koupíš jízdenky?
- Koupím. Za chvíli půjdu na nádraží.

- Ty už jdeš?
- Ještě ne. Odejdu až za chvíli.

nastupuju do auta
nastupovat do + Gen
("na-": dirección arriba)
(subo al coche)

vystupuju z auta
vystupovat z, ze + Gen
("vy-": dirección fuera)
(bajo del coche)

Gr

KAM JDEŠ?

(¿Adónde vas?)

1) **NA + Acus****M**na výlet, na koncert, na piknik (*a un picnic*)**F**

na procházku, na fakultu, na univerzitu, na poštu

N

na nádraží, na náměstí

Se dice también:

Jdu na kávu (na kafe).

Jdu na pivo.

Jdu na tenis, na fotbal.

Jdu na ryby.

*Voy a tomar un café.**Voy a tomar una cerveza.**Voy a jugar al tenis, al fútbol.**Voy a pescar.*2) **DO + Gen**Šel jsem **do obchodu**.Jela jsem **do Prahy**.*Fui a la tienda.**Fui a Praga.*GENITIVO SINGULAR DE LOS SUSTANTIVOS
(GENITIV SINGULÁRU SUBSTANTIV)

	Min – terminan en cons. duras o ambiguas h ch k g r d t n b f l m p s v z	F -a N -o	Min+F – terminan en c. suaves ž š č ř c j d ě ň algunos Min+F – en -l F+N – en -e	
Min	do obchodu, do vlaku, do hotelu, do autobusu, do Madridu	-U	do pokoje	-E
F	do Prahy, do Ostravy, do Evropy, do školy, do třídy, do kavárny, do koupelny, do banky, do Panamy	-Y	do nemocnice, do restaurace, do Francie, do Kolumbie, do skříně, do postele	
N	do města, do kina, do divadla, do Brna, do Španělska, do metra, do okna, do centra	-A	do moře	

ODKUD JDEŠ?

Z, ZE + Gen

¿De dónde vienes? de

z obchodu, z výletu, z hotelu, z pokoje
ze školy, z fakulty, z pošty, z práce, z restaurace
z kina, z divadla, z města, z Německa, z nádraží

Genitivo sg. de los
masculinos animados
– véase p. 182

ODKUD JSI?

z Burgosu, z Ekvádoru, ze Salvadoru
z Barcelony, ze Sevilly, z Argentiny
ze Santiaga, z Mexika, ze Španělska
! z Berlína, z Londýna, z Říma, z Tábora

¿De dónde eres?

(véase p. 182)

- Odkud jste?
- Jsem z Austrálie, ze Sydney. A odkud jste vy?
- Z Kanady, z Montrealu.

- Odkud se vracíš tak pozdě?
- Ještě není tak pozdě. Jdu z kina.

- Kdy pojedíš do Anglie?
- Pojedu asi už v sobotu.

- Co děláš zítra?
- Pojedu na výlet.
- Kam?
- Na Moravu.

- Odkud jsi?
- Z Ostravy. A ty?
- Z Olomouce.

- Proč jdeš na nádraží?
- Jdu koupit místenku do Prahy.

- Odkud jede autobus do Plzně?
- Myslím, že z nástupiště číslo 11.

- Kdy se vrátí Petr z Brna?
- Asi ve středu.

- Půjdeš taky do kina?
- Ne, půjdu na procházku.

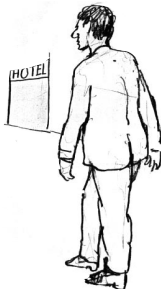
- Ahoj! Kam jdeš?
- Na kafe do kavárny Slavia. Půjdeš taky?

- Kdy se vrátíš z práce?
- Až večer.

- Dobrý den. Prosím vás, tenhle autobus jede na náměstí?
- Ne, tohle je číslo 5 a na náměstí jede číslo 6.
- Děkuju.

- Dobrý den. Prosím vás, jdu dobře na nádraží?
- Ano, tamhle vepředu už ho vidíte.

- Kam jdou?

Cv

- 1. Říkejte: kde jste, kam jdete / jedete, odkud se vracíte.
(Diga dónde está usted, a dónde va, de dónde regresa.)

	Jsem (v, na)	Jdu, jedu (do, na)	Vracím se z
nemocnice			
kavárna			
kino			
koncert			
nádraží			
park			
hotel			
univerzita			
obchod			
Praha			
pošta			
Španělsko			
Morava			

Gr

VERBOS MODALES (MODÁLNÍ SLOVESA)

VERBOS MODALES + INFINITIVO

Musím **jít**.
Můžeš **jít**.

Tengo que *ir*.
Puedes *ir*.

Chci už **jít**.
Nesmím **jít**.

Quiero *irme ya*.
No puedo *ir*.

MUSET

TENER QUE, DEBER

Musím odejít. **Musíme** odejít.
Musíš odejít. **Musíte** odejít.
Musí odejít. **Musí** odejít.
(-eji)

tengo que salir *tenemos que salir*
tienes que salir *tenéis que, Vd. tiene que salir*
tiene que salir *tienen que salir*

nemusím **nemusíme**
nemusíš **nemusíte**
nemusí **nemusí (-eji)**

no debo *no debes*
no debes *no debéis, Vd. no debe*
no debe *no deben*